

บทความวิจัย

เรื่อง พัฒนาการของอุตสาหกรรมโซลูในประเทศเกาหลีใต้

โดย

นายกิตินันท์ เอี่ยมน้อย

รหัสนักศึกษา 05520467

เสนอ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อภิเศก ปั่นสุวรรณ

บทความวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษารายวิชา 450 460 การศึกษาเอกเทศ

สาขาวิชาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา 2555

ชื่องานวิจัย พัฒนาการของอุตสาหกรรมโซจูในประเทศเกาหลีใต้

ชื่อผู้วิจัย นายกิตตินันท์ เอี่ยมน้อย รหัสนักศึกษา 05520467

อาจารย์ที่ปรึกษาหัวข้อ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิเสก ปั่นสุวรรณ

คำสำคัญ โซจู, ประเทศเกาหลีใต้, ที่ตั้งโรงงานอุตสาหกรรม, สินค้าทางวัฒนธรรม

บทคัดย่อ

โซจู เป็นเครื่องดื่มแอลกอฮอล์พื้นเมืองของประเทศเกาหลีใต้ โดยโซจู นั้นได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง จนในปัจจุบันโซจูได้กลายเป็นสินค้าส่งออกที่ได้รับความนิยมอย่างมาก และเป็นสินค้าที่สร้างรายได้ให้กับประเทศอย่างมหาศาล โดยในงานวิจัย ชี้นำได้นำเสนอวิวัฒนาการของเหล้าโซจูในประเทศเกาหลีใต้ และสิ่งสนับสนุนต่างๆที่มีผลต่อที่ตั้งของโรงงานอุตสาหกรรมเหล้าโซจูในประเทศเกาหลีใต้ รวมถึงนโยบายทั้งทางตรงและทางอ้อมในการพัฒนาอุตสาหกรรมเหล้าโซจู ซึ่งจากผลการศึกษาค้นคว้าพบว่าโซจูนั้นได้เริ่มกำเนิดมาตั้งแต่สมัยโครยอและได้รับการพัฒนาเรื่อยๆผ่านยุคสมัยต่างๆ จนได้กลายเป็นสินค้าวัฒนธรรมที่สำคัญของประเทศเกาหลีมาจนถึงปัจจุบัน และในส่วนของที่ตั้งของโรงงานอุตสาหกรรมเหล้าโซจู พบว่าที่ตั้งส่วนใหญ่อยู่บริเวณทางด้านตะวันตกของประเทศ โดยเฉพาะในบริเวณจังหวัดชุงชองใต้ ,ชอลลาเหนือและชอลลาใต้ ซึ่งมีปัจจัยสนับสนุนที่ก่อให้เกิดที่ตั้งดังกล่าวคือ วัตถุประสงค์ ลักษณะ ภูมิประเทศที่เป็นที่ราบและตั้งอยู่ใกล้แหล่งตลาดที่สำคัญของประเทศ นอกจากนี้พบว่า แนวทางการพัฒนาเหล้าโซจูในอนาคต นั้นรัฐบาลเกาหลีใต้ได้สร้างนโยบายในการสนับสนุนสินค้าทางวัฒนธรรมและสารัตถะเกาหลี โดย ซึ่งรวมถึงโซจูด้วย

บทนำ

เครื่องคั่วประเภทแอลกอฮอล์ถือว่าเป็นเครื่องคั่วที่มนุษย์ผลิตขึ้นที่มีอายุยืนยาวที่สุด และกลายเป็นวัฒนธรรมดั้งเดิมของชนแต่ละชาติแต่ละเผ่าพันธุ์ เกาหลีเองก็เป็นชาติหนึ่งที่มีวัฒนธรรมการคั่วและเครื่องคั่วแอลกอฮอล์ พื้นบ้านหลายชนิดที่เป็นเอกลักษณ์ของตนเอง แต่เหล่าพื้นเมืองที่ได้รับความนิยมมากที่สุด คือ โชจู โดยโชจูเป็นเครื่องคั่วแอลกอฮอล์ที่เกิดจากการหมักของข้าวข้าว ข้าวบาเลย์ ข้าวสาลี และมันฝรั่ง ผ่านกระบวนการหมักแบบดั้งเดิมของชาวเอเชียกลางและกลั่นออกมาเป็นเครื่องคั่วแอลกอฮอล์ ทำให้ทุกวันนี้โชจูได้กลายเป็นอีกหนึ่งวัฒนธรรมการกินคั่วของชาวเกาหลี จะนิยมคั่วขณะกินข้าวเพื่อเป็นการเพิ่มรสชาติให้อาหาร เนื่องจากรสชาติที่ถูกลึก หารคั่วง่าย และราคาไม่แพงเมื่อเทียบกับเครื่องคั่วแอลกอฮอล์ชนิดอื่นๆ โชจูจึงเป็นที่นิยมมาก และ มีการตั้งของโรงงานอุตสาหกรรมกระจายตัวอยู่ทั่วประเทศ โดย โชจูในประเทศเกาหลีใต้แต่ละยี่ห้อนั้นก็จะมีลักษณะแตกต่างกันไป ทั้งแบบบาดคอก หรือนุ่มลึกละมุนลึนกลึนแรง หรือ กลึนหอมละไม ซึ่งก็จะขึ้นอยู่กับส่วนผสมและกรรมวิธีการผลิตของแต่ละยี่ห้อนั่นเอง

จากการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วของอุตสาหกรรมเหล้าโชจูในประเทศเกาหลีใต้ นับได้ว่าเป็นประเด็นสำคัญที่ควรจะศึกษา หากสามารถเข้าใจถึงประวัติและการพัฒนาอุตสาหกรรมเหล้าโชจูในประเทศเกาหลีใต้และรูปแบบและปัจจัยที่มีผลต่อทางที่ตั้งของอุตสาหกรรมเหล้าโชจูในประเทศเกาหลีใต้ รวมถึงแนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมเหล้าโชจูในประเทศเกาหลีใต้ ก็จะช่วยให้เห็นถึงช่องทางการลงทุน หรือ แนวทางในการพัฒนาอุตสาหกรรมเหล้าพื้นบ้านในประเทศไทยต่อไป

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาประวัติและการพัฒนาการของอุตสาหกรรมเหล้าโชจูในประเทศเกาหลีใต้
2. เพื่อศึกษาที่ตั้งและปัจจัยที่มีผลต่อที่ตั้งของอุตสาหกรรมเหล้าโชจูในประเทศเกาหลีใต้
3. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมเหล้าโชจูในประเทศเกาหลีใต้

วิธีการดำเนินการศึกษา

1. ศึกษาประวัติและพัฒนาการของเหล่าโซจูในประเทศเกาหลีใต้ โดยศึกษาถึงพัฒนาการของ เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของประเทศเกาหลีถึงการเปลี่ยนแปลงในแต่ละช่วงและอิทธิพลต่างๆที่ทำให้ เหล่าโซจูนั้นเกิดและหายไป โดยใช้วิธีการวิเคราะห์เชิง และนำเสนอในรูปแบบของการใช้ตาราง

2. ศึกษาแนวทาง การเกี่ยวกับที่ตั้งและปัจจัยที่มีผลต่อที่ตั้งของอุตสาหกรรมเหล่าโซจูใน ประเทศเกาหลีใต้ โดยศึกษาการกระจายตัวของโรงงานอุตสาหกรรมเหล่าโซจูในประเทศเกาหลี และพิจารณาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตั้งโรงงานอุตสาหกรรมเหล่าโซจู โดยการทบทวนวรรณกรรม ตลอดจนข้อมูลที่เกี่ยวข้องและเทคนิคเชิงแผนที่มาวิเคราะห์ และนำเสนอในรูปแบบของการใช้แผนที่

3. ศึกษาแนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมเหล่าโซจูในประเทศเกาหลีใต้ โดยศึกษาข้อมูลด้าน นโยบายของรัฐบาลเกาหลีใต้และแผนการส่งเสริมสินค้าทางวัฒนธรรมที่มีผลต่อการส่งเสริมเหล่า โซจูให้กลายเป็นสินค้าวัฒนธรรมที่มีชื่อเสียง เป็นต้น โดยใช้วิธีการวิเคราะห์เชิงบรรยาย และ นำเสนอในรูปแบบของการบรรยาย

ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ทฤษฎี/แนวคิดปัจจัยที่ตั้งอุตสาหกรรม

ปัจจัยที่ตั้งอุตสาหกรรมมีความสำคัญในการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรม และมีผลต่อการ ตัดสินใจในการเลือกที่ตั้งโรงงานอุตสาหกรรมของผู้ประกอบการ ในปัจจุบันยังมาปรากฏวิธีการ จำแนกปัจจัยที่เป็นมาตรฐานแน่นอน โดยวิชัย ศรีคำ (2547) ได้นำแนวคิดของสมิธและสแตฟฟอร์ด (Smith,1971 ; Stafford,1980) มาจำแนกเป็นปัจจัยที่สำคัญที่มีอิทธิพลต่อที่ตั้งอุตสาหกรรม ดังนี้

1. ปัจจัยขั้นแรก

1.1 วัตถุดิบ(Raw Materials)

1.2 การขนส่งและการคมนาคม(Transportation and Communication)

1.3 แรงงาน (Labor)

1.4 ตลาด (Market)

1.5 ทุน (Capital)

1.6 พลังงานและเชื้อเพลิง (Power and Energy)

1.7 ผู้ประกอบการ (Entrepreneur)

1.8 ปัจจัยแรงที่ทำให้เกิดการเกาะกลุ่มหรือรวมตัวกัน และแรงงานที่ทำให้เกิดการแยกตัวกัน (Agglomeration economics)

1.9 โครงสร้างพื้นฐานและลักษณะที่น่าพอใจของชุมชน (Community infrastructure and Amenity)

นโยบายของรัฐบาล (Government Policy)

2. ปัจจัยขั้นที่สอง

2.1 ปัจจัยทางกายภาพ

2.1.1 ลักษณะภูมิประเทศ

2.1.2 ลักษณะภูมิอากาศ

2.1.3 น้ำและแหล่งน้ำ

2. ทฤษฎีที่ตั้งอุตสาหกรรมที่เน้นการผลิตต้นทุนต่ำ (Least Cost Theory)

อัลเฟรด เวเบอร์ (2452) ค่าขนส่งวัตถุดิบและสินค้าไปพร้อมกับการผลิตสินค้าที่สำเร็จค่าขนส่งและสินค้าไปพร้อมกับการผลิตสินค้าที่สำเร็จแล้วพัฒนาให้เป็นขั้นตอนวิธีที่ใช้ในการบ่งชี้ตำแหน่งที่ตั้งที่เหมาะสมที่สุดที่ของแหล่งผลิตควรอยู่ที่ใด นอกจากนี้ยังบ่งบอกถึงความคลาดเคลื่อน ที่เกิดจากแรงงานที่เกาะกลุ่มและกระจาย จากนั้นเวเบอร์จึงอธิบายถึงการรวมกลุ่มของหน่วยการผลิตโดยอาศัยการคาดการณ์แหล่งตลาด

ผลการศึกษา

1. ประวัติและพัฒนาการของอุตสาหกรรมเหล้าโซจูในประเทศเกาหลีใต้

จากการศึกษาเหล้าโซจูในแต่ละสมัยพบว่า โซจูนั้นได้เริ่มกำเนิดมาจริงๆตั้งแต่สมัย โครยอ แต่ต่อมาในช่วงของยุคอาณาจักริม ประเทศเกาหลีนั้นตกเป็นอาณานิคมของประเทศญี่ปุ่น ทำให้ประเทศเกาหลีต้องนำเข้าเบียร์และเหล้าสาเกจากประเทศญี่ปุ่น รวมถึงรัฐบาลญี่ปุ่นได้ตรากฎหมายเพื่อเรียกภาษีสุราและสั่งห้ามให้ชาวเกาหลีทำเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ขึ้นเองในครัวเรือน ส่งผลทำให้ไวน์และเหล้ากลั่นต่างๆที่มีมาตั้งแต่สมัยโบราณ ได้ค่อยๆถูกลบเลือนหายไปพร้อมกับสูตรเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ซึ่งรวมถึงโซจูด้วย จะมีเพียงบางครอบครัวเท่านั้นที่แอบซ่อนสูตรในการผลิตโซจูไว้ให้เป็นสมบัติของตระกูล ซึ่งทำให้ยุคนี้กลายเป็นยุคที่ตกต่ำที่สุดของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เกาหลีและโซจู แต่หลังจากนั้นเมื่อประเทศเกาหลีได้รับเอกราช ในปี ค.ศ 1945 ก็ได้มีการกลับมาพัฒนาเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ในประเทศอีกครั้งและได้รับการดำเนินการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้โซจูได้กลายเป็นสินค้าวัฒนธรรมและมีชื่อเสียงแพร่กระจายไปทั่วประเทศ จนกลายเป็นเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่เป็นเอกลักษณ์ประจำชาติในเวลาต่อมา

2. ที่ตั้งและปัจจัยที่มีผลต่อที่ตั้งของอุตสาหกรรมเหล้าโซจูในประเทศเกาหลีใต้

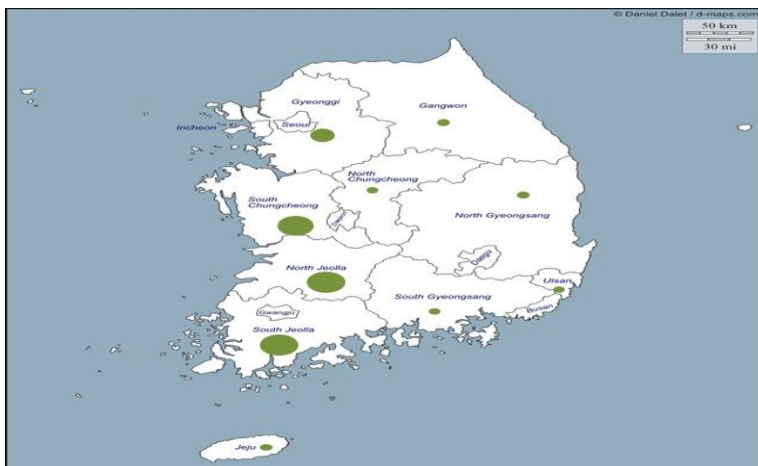
จากการศึกษาการกระจายตัวของโรงงานอุตสาหกรรมโซจูพบว่า มีการตั้งของโรงงานใน ทุกๆ จังหวัดของประเทศ แต่เมื่อพิจารณาแล้วพบว่าพื้นที่ๆมีการตั้งโรงงานอุตสาหกรรมโซจูเป็นจำนวนมากที่สุดอยู่ในพื้นที่ บริเวณตะวันตกของประเทศซึ่งประกอบด้วยจังหวัด ชุงชองใต้ ,ชอลลาเหนือ และชอลลาใต้ ซึ่งที่เป็นที่ตั้งของโรงงานอุตสาหกรรมผลิตโซจูยี่ห้อ มัคกิน ลิม ,ยี่ห้อไฮท์ โซจู ,ยี่ห้อซอนนยอนเอโซจูและยี่ห้ออพิเชจู ส่วนโรงงานอุตสาหกรรมของโซจูยี่ห้ออื่นๆนั้นก็มีการกระจายตัวอยู่ทั่วไปในจังหวัดต่างๆของประเทศเกาหลีโดยสาเหตุที่ทำให้บริเวณพื้นที่โซจูนี้มีการตั้งโรงงานอุตสาหกรรมโซจูหนาแน่นมากที่สุด มีดังต่อไปนี้

1. เรื่องของวัตถุดิบ โดย ในการผลิตโซจูนั้นวัตถุดิบที่สำคัญในการผลิตโซจูนั้น ได้แก่ข้าวกับน้ำ ดังนั้นโรงงานอุตสาหกรรมโซจูจึงต้องตั้งอยู่ใกล้กับแหล่งวัตถุดิบเพื่อความสะดวกในการนำวัตถุดิบมาใช้ ซึ่งในบริเวณพื้นที่นี้มีแหล่งปลูกข้าวที่เป็นแหล่งที่สำคัญที่สุดในประเทศเกาหลีใต้

โดยสามารถผลิตข้าวได้มากและเป็นข้าวที่มีคุณภาพดีที่สุดในประเทศโดยเฉพาะเมืองคิมเจ ที่อยู่ในจังหวัดชอลลาเหนือ และในบริเวณนี้นั้นยังมีแม่น้ำกวมและแม่น้ำยงชาน โดยแม่น้ำทั้งสองสายนั้นเป็นแม่น้ำสายสำคัญของประเทศเกาหลีที่ไหลผ่านบริเวณนี้ ทำให้ในบริเวณพื้นที่โซชนี้มีโรงงานอุตสาหกรรมโซจูตั้งอยู่รวมกันอย่างหนาแน่น

2. เรื่องของลักษณะทางกายภาพและพื้นที่ โดยในบริเวณนี้มีลักษณะทางกายภาพเป็นที่ราบชายฝั่ง ซึ่งจากสภาพพื้นที่ๆเป็นที่ราบนั้น ทำให้บริเวณภาคตะวันตกของประเทศ เป็นพื้นที่ๆเหมาะสมแก่การตั้งโรงงานอุตสาหกรรมมากกว่าพื้นที่อื่นๆในประเทศ ทำให้มีโรงงานอุตสาหกรรมโซจูตั้งอยู่ในบริเวณพื้นที่โซชนี้อย่างหนาแน่น

3. เรื่องความใกล้แหล่งตลาดที่สำคัญของประเทศ โดยบริเวณพื้นที่โซชนี้นั้นมีความใกล้กับแหล่งตลาดที่สำคัญที่สุดของประเทศเกาหลีได้ นั่นก็คือกรุงโซล เพราะกรุงโซลเป็นเมืองหลวง เป็นเมืองศูนย์กลางทางด้านเศรษฐกิจ และเป็นศูนย์กลางความเจริญของประเทศ รวมถึงเป็นเมืองที่มีประชาชนอาศัยอยู่มากที่สุดในประเทศ ด้วยปัจจัยดังกล่าวทำให้โซลกลายเป็นแหล่งตลาดที่สำคัญที่สุดของประเทศ การที่โรงงานตั้งอยู่ใกล้กับแหล่งตลาดก็จะทำให้สะดวกต่อการขนส่งสินค้า ประหยัดเวลาในการขนส่งรวมถึงประหยัดค่าขนส่งซึ่งเป็นการลดต้นทุนการผลิตอีกด้วย

ภาพที่ 1 ภาพที่ตั้งของโรงงานอุตสาหกรรมโซจูในประเทศเกาหลีใต้

ที่มา : จัดทำโดยผู้วิจัย

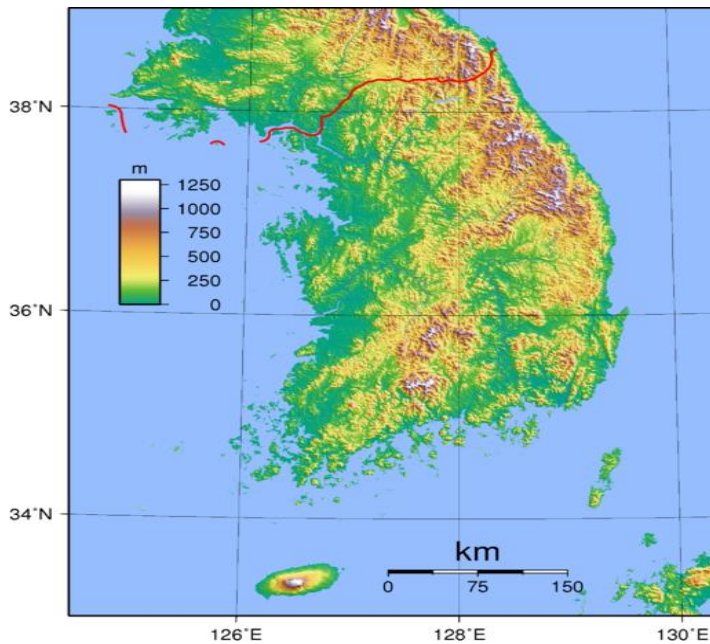
ภาพที่ 2 ภาพแหล่งปลูกข้าวในประเทศเกาหลีใต้

ที่มา : <http://irri.org/index.com>

ภาพที่ 3 ภาพแผนที่แสดงส่วนของแม่น้ำในประเทศเกาหลีใต้

ที่มา : <http://th.wikipedia.org/wiki/>

ภาพที่4 ภาพแสดงลักษณะทางกายภาพในประเทศเกาหลีใต้

ที่มา : http://en.wikipedia.org/wiki/File:South_Korea_Topography.png

3.แนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมเนื้อหาโซจูในประเทศเกาหลีใต้

ในส่วนแนวทางการพัฒนาเนื้อหาโซจูในอนาคต เกาหลีใต้ได้มีการดำเนินการดังนี้ โดยรัฐบาลได้สร้างนโยบายในการสนับสนุนเรื่องนี้อย่างจริงจัง โดยมีการตั้งหน่วยงาน /องค์กรวัฒนธรรมและสารัตถะเกาหลี หรือ KOCCA(Korean Cultural Content Agency) ซึ่งมีนโยบายทั้งทางตรงและทางอ้อมในการพัฒนาสินค้าทางวัฒนธรรมของประเทศเกาหลีใต้รวมถึงโซจูด้วย สื่อ ทำให้เหล้าโซจูกลายเป็นที่รู้จักไปทั่วโลก เพราะโซจูถือว่าเป็นเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่เป็นเอกลักษณ์ของประเทศเกาหลี ดังนั้นในภาพยนตร์หรือละครของเกาหลี จะมีฉากที่ตัวละครในเรื่องจะต้องดื่มโซจูและนอกจากนั้นยังมีการสอดแทรกวิธีการดื่มโซจูแบบต่างๆของเกาหลีเข้าไป ซึ่งถือว่าเป็นการเผยแพร่วัฒนธรรมการดื่มของเกาหลีให้ชาวโลกได้รับรู้ผ่านทางสื่อภาพยนตร์และละครอีกด้วย ทำให้โซจูได้รับความสนใจอย่างกว้างขวางและเป็นที่รู้จักอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้อุตสาหกรรมโซจูของเกาหลีใต้นั้นมีแนวโน้มที่จะพัฒนาไปอย่างต่อเนื่อง รวมถึงทำให้อุตสาหกรรมโซจูได้เติบโตไปได้อย่างรวดเร็วและมั่นคงในอนาคต

ภาพที่ 5 การดื่มโซจูที่ปรากฏในละครเกาหลีใต้เรื่อง “I Miss You”

ที่มา : <http://fanthai.com/?p=28835>

ภาพที่ 6 การเปิดตัวเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โซจู ที่เมืองนิวยอร์ก ประเทศสหรัฐอเมริกา

ที่มา : http://www.hiteus.com/1_news_detail.asp?idx=131&page=2

อภิปรายผลการศึกษา

จากผลการศึกษาพบว่าที่ตั้งของอุตสาหกรรมดังกล่าวสอดคล้องกับทฤษฎีที่ตั้งอุตสาหกรรมที่เน้นการผลิตต้นทุนต่ำที่สุด (Least Cost Theory) มาจำแนกเป็นปัจจัยที่สำคัญที่มีอิทธิพลต่อที่ตั้งอุตสาหกรรม โดยการตั้งโรงงานอุตสาหกรรมโซจูนั้นต้องดูปัจจัยทั้งทางด้านวัตถุดิบ การขนส่ง และการคมนาคม ตลาด และ ปัจจัยทางกายภาพ คือ ลักษณะภูมิประเทศ ลักษณะภูมิอากาศ น้ำและแหล่งน้ำ ซึ่งมีความสอดคล้องกับทฤษฎี/แนวคิดปัจจัยที่ตั้งและอุตสาหกรรม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของภาณุพงศ์ เฟงพิณิจ ที่พบว่าอุตสาหกรรมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นั้นมีการตั้งอยู่ใกล้แหล่งวัตถุดิบของประเทศ

สรุปผลการศึกษา

จากผลการศึกษาพบว่า โซจูนั้นได้เริ่มกำเนิดมาจริงๆตั้งแต่สมัยโคร ยอและได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง จนถึงในช่วงยุคอาณานิคมซึ่งญี่ปุ่นเข้ามาปกครองประเทศเกาหลี ทำให้คนหันมาดื่มสาเกแทนโซจู ส่งผลให้โซจูไม่ได้รับการพัฒนาและกลายเป็นยุคตกต่ำที่สุดของโซจู แต่หลังจากที่เกาหลีได้รับเอกราช โซจูก็ได้รับการพัฒนาอีกครั้งและได้กลายเป็นสินค้าวัฒนธรรมที่สำคัญของประเทศเกาหลีมาจนถึงปัจจุบัน และในส่วนของการศึกษาที่ตั้งของโรงงานอุตสาหกรรมเหล้าโซจูพบว่าอยู่ในบริเวณ ทางด้านตะวันตกของประเทศซึ่งประกอบด้วยจังหวัด ชุงชองใต้ ,ชอลลาเหนือ และชอลลาใต้ โดยมีปัจจัยสนับสนุนที่ก่อให้เกิดที่ตั้งดังกล่าวคือ เรื่องของวัตถุดิบ เรื่องของลักษณะทางกายภาพและพื้นที่และเรื่องความใกล้กับกรุงโซลซึ่งเป็นแหล่งตลาดที่สำคัญของประเทศ รวมถึงในส่วนแนวทางการพัฒนาเหล้าโซจูในอนาคต เกาหลีใต้ได้มีการดำเนินการดังนี้ โดยรัฐบาลได้สร้างนโยบายในการสนับสนุนเรื่องนี้อย่างจริงจัง โดยมีการตั้งหน่วยงาน /องค์กรวัฒนธรรมและสารัตถะเกาหลี หรือ KOCCA(Korea Cultural Content Agency) ซึ่งมีนโยบายทั้งทางตรงและทางอ้อมในการพัฒนาสินค้าทางวัฒนธรรมของประเทศเกาหลีใต้ รวมถึงโซจูด้วย

บรรณานุกรม

[สื่อสิ่งพิมพ์]

นาคยา อยู่คง.(2555).**สังคมปัจจุบันในเอเชียตะวันออก**.เอกสารประกอบการสอนวิชาสังคมปัจจุบัน
ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ภาควิชาสังคมศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์

นโรตม์ ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา.(2532).**ภูมิศาสตร์อุตสาหกรรม**.กรุงเทพฯ : ภาควิชาภูมิศาสตร์ คณะ
อักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาณุพงศ์ เฟ่งพินิจ.(2547).**การวิเคราะห์อุตสาหกรรมแห่งพื้นบ้านในภาคตะวันตกของประเทศไทย**.
สารนิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต ภาควิชาภูมิศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

วิชัย ศรีคำ.(2547).**ภูมิศาสตร์อุตสาหกรรม**.นครปฐม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ดำรงค์ ฐานดี.(2544).**สังคมและวัฒนธรรมเกาหลี**.พิมพ์ครั้งที่ 2 .กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์รามคำแหง.

[สื่ออิเล็กทรอนิกส์]

ข้อมูลเกี่ยวกับอันดง โชจูเพิ่มเติม.(2555).เข้าถึงเมื่อ 2 สิงหาคม.เข้าถึงได้จาก :

<http://www.andongsoju.com/english/museum/m1.htm>

ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับเมืองอันดง.(2555).เข้าถึงเมื่อ 2 สิงหาคม.เข้าถึงได้จาก :

<http://www.lifeinkorea.com/Travel2/73>

ข้อมูลเกี่ยวกับเมืองอันดงเพิ่มเติม.(2555).เข้าถึงเมื่อ 2 สิงหาคม.เข้าถึงได้จาก :

<http://www.oknation.net/blog/icetravel/2011/10/30/entry-1>

วิธีการเดินทางไปเมืองอันดง.(2555).เข้าถึงเมื่อ 6 สิงหาคม.เข้าถึงได้จาก :

http://www.korail.com/servlets/en.rv.pr21100.sw_pr21111_i1Svt#move

เจริญ เจริญชัย.(2555).**โชจูและอะวาโมริ**.เข้าถึงเมื่อ 7 สิงหาคม เข้าถึงได้จาก :

<http://www.surathai.net/images/1144824858/shochu.pdf>

Andong Soju.(2555).Access date : August 2 , 2012.Avaliable:

http://www.agrafood.co.kr/news/news_view.asp?seq=1084&category=2040

แหล่งปลูกข้าวที่สำคัญในประเทศเกาหลีใต้.(2555).เข้าถึงเมื่อ 24 ธันวาคม. เข้าถึงได้จาก

<http://www.bloggang.com/viewblog.php?id=koreaentertain&group=8>

แม่น้ำในประเทศเกาหลี.(2555).เข้าถึงเมื่อ 24 ธันวาคม. เข้าถึงได้จาก

<http://th.wikipedia.org/wiki/แม่น้ำในประเทศเกาหลี>

ภูมิศาสตร์ของประเทศเกาหลี.(2555).เข้าถึงเมื่อ 24 ธันวาคม. เข้าถึงได้จาก

<http://www.kto.or.th/travel-information>

ทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยและที่ตั้งของโรงงานอุตสาหกรรม (Least Cost Theory).(2556).เข้าถึงเมื่อ 18 มกราคม.เข้าถึงได้จาก :

<http://jittranutsri.blogspot.com/2009/12/blog-post.html>

ภาคผนวก

ตารางที่ 1 ตารางแสดงวิวัฒนาการของสุราเกาหลีในแต่ละยุคและสิ่งที่มีอิทธิพลต่อเหล้าโซจู

ยุค	เนื้อหา	สิ่งที่มีอิทธิพลต่อเหล้าโซจู
ยุคสามอาณาจักร	-มีการนำข้าวเจ้ามาหมักเป็นเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ซึ่งเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นั้นคือไวน์หรือเหล้าขาวของคนไทย	-ยุคนี้เป็นยุคเริ่มต้นของการทำเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ซึ่งยังไม่มีส่วนต่อโซจู
ยุคอาณาจักรโครยอ	-กรรมวิธีการผลิตเครื่องดื่มแอลกอฮอล์พัฒนาไปมากทำให้มีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หลายชนิดขึ้น -มีการผลิตไวน์ที่ทำจากข้าวที่มีชื่อว่า"มอกคอลลี" และมีการผลิตเหล้าด้วยการกลั่นที่เรียกว่า"โซจู" -มีการแบ่งเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ออกเป็นสองประเภทใหญ่ๆ คือ 1.ไวน์ที่หมักด้วยข้าว 2.สุราที่เป็นผลมาจากการกลั่น	เป็นยุคที่สำคัญที่สุดของการพัฒนาการผลิตเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และเป็นยุคแรกที่มีการผลิตโซจูขึ้น โดยได้รับการเผยแพร่วิธีการผลิตมาจากพ่อค้าชาวมองโกล ซึ่งโซจูได้รับความนิยมอย่างมากในชนชั้นสูง
อาณาจักรโชซอน	-มีการใช้ข้าวเหนียวแทนข้าวเจ้าในการผลิตเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และใช้วิธีการกลั่นหลายครั้งแทนการกลั่นครั้งเดียว -มีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่มีชื่อเสียงของแต่ละท้องถิ่น และเริ่มมีการนำไวน์และเหล้าจากต่างประเทศเข้ามาขายเพราะเกาหลีเริ่มเปิดประเทศ	-กรรมวิธีการกลั่นที่เปลี่ยนจากกลั่นครั้งเดียวเป็นกลั่นหลายครั้งทำให้โซจูนั้นมีความบริสุทธิ์มากขึ้น ส่งผลต่อรสชาติที่อร่อยขึ้นด้วยและรวมถึงมีการส่งโซจูออกไปขายในต่างประเทศด้วย ทำให้โซจูมีชื่อเสียงแพร่กระจายมากขึ้น
ยุคอาณานิคม	-เกาหลีตกเป็นอาณานิคมของญี่ปุ่น ทำให้ต้องนำเข้าเบียร์และสาเกจากญี่ปุ่น รวมถึงรัฐบาลญี่ปุ่นสั่งห้ามชาวเกาหลีผลิตเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในครัวเรือนเองและสร้าง โรงกลั่นสุราขึ้นในแต่ละชุมชนเพื่อผลิตเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แต่ต้องเสียภาษีให้กับรัฐบาลญี่ปุ่นอย่างเต็มที่	ทำให้ไวน์และเหล้ากลั่นต่างๆ ที่ผลิตขึ้นเองตามครัวเรือนได้ถูกลบเลือนหายไป และการที่โรงกลั่นสุราต้องเสียภาษีในอัตราที่สูง ด้วยเหตุนี้ทำให้ชาวบ้านไม่มีแรงจูงใจในการพัฒนาปรับปรุงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ รวมถึงโซจูด้วย ผู้คนจึงหันมาดื่มสาเกแทน
ยุคหลังได้รับเอกราช	-เมื่อเกาหลีได้รับเอกราช ใน ค.ศ 1945 ทำให้การผลิตเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้รับการพัฒนาอีกครั้ง -เพราะภาวะสงครามทำให้ข้าวขาดแคลนอย่างรุนแรง โดยต้องมีการใช้แป้งและพืชผลทางการเกษตรอื่นๆ ในการผลิตเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แทน -ค.ศ 1985 รัฐบาลได้กำหนดแหล่งผลิตเครื่องดื่มแอลกอฮอล์บางแห่งเป็น"บริเวณเขตวัฒนธรรม"ของการทำเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยเมืองอันดงได้ถูกกำหนดให้เป็นแหล่งผลิตเหล้าโซจู	มีการเปลี่ยนแปลงวัตถุดิบในการผลิตโซจูจากข้าวเจ้ามาเป็นมันฝรั่งและเอทิลแอลกอฮอล์ ซึ่งสามารถใช้แทนกันได้ ส่งผลทำให้โซจูมีวัตถุดิบในการผลิตมากขึ้น และโซจูกลายเป็นสินค้าทางวัฒนธรรมของประเทศเกาหลีได้อีกด้วย ซึ่งก็คือ"อันดงโซจู" และโซจูก็ได้กลายเป็นเครื่องดื่มประจำชาติของประเทศเกาหลีได้ในเวลาต่อมา

ที่มา : จัดทำโดยผู้วิจัย

ตารางที่ 2 ตารางแสดงนโยบายของรัฐบาลที่มีผลต่อการพัฒนาเหล่าโซจู

ช่วงปี	เนื้อหา	ผลการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับเหล่าโซจู
ค.ศ 1985	-รัฐบาลได้กำหนดให้แหล่งผลิตไวน์และแอลกอฮอล์บางแห่งเป็น“บริเวณเขตวัฒนธรรม”ของการทำเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เช่น เมืองอันดงเป็นแหล่งผลิตเหล่าโซจู เมืองชินโดผลิตไวน์สองจุ ฯลฯ เพื่อรักษาวัฒนธรรมการผลิตแอลกอฮอล์และส่งเสริมการผลิตเหล่าโซจูที่บ้านของเกาหลี	-ทำให้โซจูกลายเป็นสินค้าทางวัฒนธรรมของประเทศเกาหลีและมีการนำโซจูมาบรรจุลงในขวดสีขาวที่ประดิษฐ์เป็นรูปลักษณะเฉพาะว่าเป็นเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่รัฐบาลกำหนดให้เป็นสินค้าทางวัฒนธรรม
ค.ศ 1987	-รัฐบาลได้กำหนดให้อันดงโซจูได้กลายเป็นสินค้าทางวัฒนธรรมของจังหวัดเคียงชังเหนืออย่างเป็นทางการและมีการกำหนดให้สร้างพิพิธภัณฑ์เกี่ยวกับอันดงโซจูขึ้นมาเพื่อแสดงเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของอันดงโซจู วิธีการผลิตและพัฒนาการของอันดงโซจู เพื่อให้ให้นักท่องเที่ยวทั้งจากในประเทศและนอกประเทศได้เรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมของสุราที่บ้านเกาหลี โดยเฉพาะอันดงโซจู	-เป็นช่วงปีที่รัฐบาลมีการดำเนินการพัฒนาและประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับโซจูอย่างจริงจัง ทำให้โซจูกลายเป็นเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่มีเริ่มชื่อเสียงและได้รับความนิยมอย่างมากทั้งจากประชาชนภายในประเทศเองและจากนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยวในประเทศเกาหลี
ค.ศ 1994	-กระทรวงเกษตรและการประมงได้กำหนดให้ไวน์ที่ผลิตจากชุมชนของฮวา ชุมชนเคอริยง และชุมชนกุ่มซันเป็นแม่แบบของไวน์พื้นเมืองของชาติ โดยมีการสงวนรักษาและส่งเสริมพัฒนาการผลิตไวน์พื้นเมืองให้เจริญรุ่งเรืองขึ้นมาอีกครั้ง	-มีการดำเนินการพัฒนาและรักษาไวน์พื้นเมืองอย่างจริงจังจากกระทรวงเกษตรและการประมงของประเทศเกาหลี ซึ่งจะส่งผลต่อโซจูด้วยเพราะโซจูก็เป็นเครื่องดื่มแอลกอฮอล์พื้นบ้านของเกาหลีชนิดหนึ่ง
ค.ศ 1998	-เป็นปีที่เกาหลีเป็นเจ้าภาพจัดกีฬาโอลิมปิก รัฐบาลได้กำหนดให้นางโซ ออก ฮวา รับหน้าที่ในการผลิตเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ขึ้นมาชนิดหนึ่ง ซึ่งเป็นเครื่องดื่มของชาวเกาหลี เพื่อแสดงวัฒนธรรมการดื่มแอลกอฮอล์ซึ่งเป็นวัฒนธรรมที่สำคัญอย่างหนึ่งของชาวเกาหลีให้ชาวโลกรู้จัก นาง โซ ออก ฮวา จึงเสนออนดงโซจูไปให้กับรัฐบาลเพื่อที่จะนำไปให้ชาวต่างชาติที่เข้ามาในประเทศในช่วงนั้นได้ลองชิม ผลปรากฏว่าชาวต่างชาติที่ชื่นชอบอันดงโซจูเป็นอย่างมาก	-จากเหตุการณ์ดังกล่าวทำให้โซจูได้กลายเป็นเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่เป็นสัญลักษณ์ประจำชาติของประเทศเกาหลีในที่สุด ซึ่งทำให้ชื่อเสียงของโซจูถูกเผยแพร่และได้กระจายกว้างขวางออกไปในระดับโลก มีการส่งออกโซจูออกไปขายในต่างประเทศเพิ่มมากขึ้นจากเดิมหลายเท่า ส่งผลทำให้อุตสาหกรรมโซจูพัฒนา

ที่มา : จัดทำโดยผู้วิจัย